

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 387/2025-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Advokátska kancelária Mojžiš a partneri, s.r.o., Sasinkova 10, Bratislava, proti príkazu Mestského súdu Bratislava I na vykonanie domovej prehliadky sp. zn. 42Tp/12/2025-2-V-MS BA I z 15. februára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 15. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2, čl. 21 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd a svojich práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) príkazom mestského súdu na vykonanie domovej prehliadky označeným v záhlaví tohto uznesenia (ďalej aj „napadnutý príkaz“ alebo „príkaz“). Sťažovateľka navrhuje napadnutý príkaz zrušiť, priznať jej finančné zadostučinenie 3 500 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a pripojených príloh vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava (ďalej len „národná kriminálna agentúra“) č. k. PPZ-35/NKA-BA2-2024 z 18. februára 2024 bolo začaté trestné stíhanie za obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi voči v tom čase neznámym páchatelom, ktorí boli identifikovaní prezývkami, ktorí majú v rámci organizovanej skupiny po vzájomnej dohode osobne alebo prostredníctvom tzv. kuriérov dovážať omamné a psychotropné látky z iných krajín EÚ, ale aj mimo nich na územie najmä Slovenskej republiky.

3. Po reorganizácii národnej kriminálnej agentúry bol vyšetrovací spis delimitovaný na národnú protidrogovú jednotku Prezídia Policajného zboru, pričom mu bolo pridelené nové ČVS: PPZ-18/PDJ-ZA-2024. Z úradného záznamu ČVS: PPZ-18/PDJ-ZA-2024 z 5. februára 2025 vyplýva, že operatívnu pátracou činnosťou bol jeden člen organizovanej skupiny pod prezývkou „██████████“ stotožnený ako ██████████, syn sťažovateľky, ktorý má trvalý pobyt na ██████████ ██████████, t. j. v bydlisku sťažovateľky, no zdržiava sa tiež aj na adrese ██████████ ██████████. Z výsledkov operatívno-pátracej činnosti malo byť ustálené, že ██████████ na adrese ██████████, kde žije so svojou priateľkou a synom, prechováva omamné a psychotropné látky, ktoré aktuálne predáva v menších množstvách, no hlavný sklad týchto látok by sa mal nachádzať v nehnuteľnosti jeho matky – sťažovateľky.

4. Na návrh prokurátora Krajskej prokuratúry v Bratislave mestský súd 15. februára 2025 vydal napadnutý príkaz na vykonanie domovej prehliadky v nehnuteľnosti – rodinný dom nachádzajúci sa v obci ██████████, na ██████████, vnútorný priestor rodinného domu a vonkajší priestor tomuto domu prislúchajúci, ktorý je vo vlastníctve sťažovateľky, matky ██████████ ██████████. Predmetom zaistenia v zmysle napadnutého príkazu mali byť omamné, psychotropné látky alebo ich prekurzory, a to najmä heroín, metamfetamín (pervitín) a kokaín, zariadenia na ich výrobu, nástroje a pomôcky na manipuláciu s nimi, poznámky v podobe schém potrebných na ich výrobu, zoznam potenciálnych konečných spotrebiteľov a dodávateľov, mobilné telefóny a iné elektronické zariadenia slúžiace na komunikáciu, SIM karty, finančná hotovosť ako výnos z trestnej činnosti, dôkazy vo forme chemických a biologických stôp, veci slúžiace na balenie a váženie omamných látok, prípadne iné veci súvisiace s trestnou činnosťou.

5. Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky vyplýva, že prehliadka sa uskutočnila 17. februára 2025 od 5.00 h ráno do 13.30 h v rodinnom dome sťažovateľky. Sťažovateľka bola v súlade s § 104 Trestného poriadku vyzvaná na dobrovoľné vydanie hľadaných vecí, pričom sťažovateľka uviedla, že v dome sa nenachádzajú žiadne veci súvisiace s drogovou trestnou činnosťou. Podľa sťažovateľky sa v dome mala nachádzať len finančná hotovosť 50 000 eur v rôznych bankovkách, ktoré získala po odstúpení prevádzky reštaurácie. Príkaz na vykonanie domovej prehliadky bol doručený v deň vykonania prehliadky o 5.15 h sťažovateľke a o 5.07 h ██████████ ██████████. Pri prehliadke bola prítomná sťažovateľka, dve plnoleté a dve neplnoleté deti sťažovateľky, k prehliadke bola pribratá nezúčastnená osoba. So samotným výkonom sa začalo o 7.30 h potom, ako bolo vyšetrovateľovi telefonicky oznámené, že ██████████ ██████████, ktorý bol zadržaný na adrese ██████████, nežiada byť prítomný. Prehliadka domu služobným psom skončila negatívnym výsledkom. Zaistená bola čítačka peňazí a na rôznych miestach uložené krabice a tašky s finančnou hotovosťou v bankovkách rôznej nominálnej hodnoty v celkovej sume prevyšujúcej 250 000 eur, občiansky preukaz a vodičský preukaz na meno ██████████ (toho času ██████████ ██████████, pozn.), plynová strelná zbraň so zásobníkom a nábojmi, česká SIM karta.

6. Uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej protidrogovej jednotky (ďalej len „vyšetrovateľ“) ČVS: PPZ-18/PDJ-ZA-2024 z 18. februára 2025 bolo následne ██████████ ██████████, synovi sťažovateľky, a ďalším štyrom osobám vznesené obvinenie za zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou a psychotropnou látkou.

II. Argumentácia sťažovateľky

7. Sťažovateľka namieta, že napadnutý príkaz na domovú prehliadku nespĺňa kritérium legality, keďže obsah jeho odôvodnenia nezodpovedá náležitému posúdeniu nevyhnutnosti zásahu z pohľadu plnohodnotného a vyčerpávajúceho vysvetlenia, pre aké konkrétne dôvody je potrebné ustúpiť právu a slobodám vlastníka nehnuteľnosti strpieť zásah do práv. Podľa sťažovateľky súd podľahol operatívou vyprodukovanému úradnému záznamu a žiadnym vecným, listinným alebo svedeckým dôkazom nepodložil predpoklad, že v nehnuteľnosti sa má údajne nachádzať hlavný sklad omamných a psychotropných látok.

8. Absenciu kritéria legality zásahu sťažovateľka odôvodňuje aj tým, že k vydaniu príkazu 15. februára 2025 došlo skôr, ako došlo k začatiu trestného konania, k vzneseniu obvinenia páchatelom došlo 18. februára 2025. Z kontextu výroku uznesenia o vznesení obvinenia sťažovateľka vyvodzuje, že trestné stíhanie začalo zaisťovacím úkonom bez toho, aby bola osvedčená nutnosť zaisťovacieho úkonu pre nebezpečenstvo zmarenia alebo zničenia dôkazov. Sťažovateľka na základe konkurencie alebo súbehu viacerých uznesení o začatí veci (z 18. februára 2024 a 18. februára 2025) argumentuje, že bolo manipulované s podstatou určujúcich znakov skutku, pod ktoré bol zásah do jej práv podradovaný.

9. Sťažovateľka tiež namieta, že napadnutý príkaz na domovú prehliadku nespĺňa kritérium legitimacy. Súd podľa nej náležite neskúmal, či existuje taká kvalifikovaná miera poznatkov, ktorá by nasvedčovala, že v obydli sa nachádza vec dôležitá pre trestné konanie. Zo žiadneho výsluchu svedkov, zo žiadneho listinného alebo znaleckého dôkazu, alebo legálne získaných odpočúvaní nevyplývalo také materializované osvedčenie, že by sa v obydli sťažovateľky mohol nachádzať sklad omamných a psychotropných látok. Jediným a osamoteným podkladom bol úradný záznam z 5. februára 2025 vyhotovený operatívnym pracovníkom.

10. Mestský súd sa v napadnutom príkaze podľa sťažovateľky nezaoberal ani kritériom proporcionality, neriešil, či je možné veci zaistiť menej invazívnym spôsobom. Veci, ktoré majú byť v obydli sťažovateľky zaistené, pritom vymedzil demonštratívne, neuviedol, komu majú patriť, čo majú obsahovať, z akého obdobia majú pochádzať. Týmto príliš všeobecným vymedzením vytvoril mestský súd pre orgány činné v trestnom konaní podklad pre lovenie akýchkoľvek dôkazov (*fishing expedition*).

11. Neakceptovateľný zásah do práva sťažovateľky na súkromie a jeho spektrálne dôsledky nie je možné odstrániť len zrušením samotného príkazu, a preto sťažovateľka považuje za primerané s ohľadom na negatívny vplyv na súkromie, ktorý zásah mal, aby jej ústavný súd priznal finančné zadosťučinenie 3 500 eur.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

12. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práv sťažovateľky napadnutým príkazom na domovú prehliadku jej obydli, ktorý podľa nej nespĺňal kritériá legality, legitimacy ani proporcionality.

13. Ústavný súd akcentuje, že ochrana obydlia je súčasťou širšej kategórie ochrany súkromia, ktorá je zakotvená vo viacerých článkoch ústavy (čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2, čl. 21 ods. 1), no v dohovore je obsiahnutá len v čl. 8. Základné práva podľa ústavy treba vykladať v intenciách dohovoru a rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“; m. m. napr. I. ÚS 479/2022, II. ÚS 467/2022, III. ÚS 455/2022, III. ÚS 187/2023, IV. ÚS 347/2022). Pri sťažnostiach pre porušenie čl. 8 dohovoru ESLP upriamuje svoju pozornosť na skúmanie ospravedlniteľnosti takéhoto zásahu z pohľadu limitov vymedzených čl. 8 dohovoru. Najprv nastupuje posúdenie legality, teda či k zásahu došlo na základe zákona, následne legitímnosti, teda či k zásahu došlo na účely niektorého zo záujmov podľa čl. 8 ods. 2 dohovoru, a napokon proporcionality, teda či bol zásah nevyhnutný na dosiahnutie sledovaného cieľa. V záujme rešpektovania proporcionality ESLP zvýraznil potrebu selektovať z viacerých dostupných možností pre dosiahnutie cieľa tak, aby bola zachovaná rovnováha medzi právom jednotlivca na súkromie a záujmami štátu (rozsudok ESLP vo veci Peck proti Spojenému kráľovstvu z 28. 1. 2003).

14. Pri posudzovaní kritéria legality zásahu do práva na súkromie je potrebné skúmať, či podľa čl. 21 ods. 2 ústavy v spojení s § 99 a nasl. Trestného poriadku bola domová prehliadka nariadená v súvislosti s trestným konaním na základe písomného a odôvodneného príkazu sudcu. V prípade sťažovateľky bol napadnutý príkaz na domovú prehliadku vydaný v písomnej podobe sudkyňou pre prípravné konanie mestského súdu v rámci trestného konania, ktoré bolo začaté uznesením vyšetrovateľky národnej kriminálnej agentúry ČVS: PPZ-35/NKA-BA2-2024 o začatí trestného stíhania z 18. februára 2024 vo veci obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok podľa § 172 ods. 3 a ods. 4 písm. b) a c) a ods. 6 písm. b) a d) Trestného zákona. Ako z odôvodnenia samotného príkazu vyplýva, v súvislosti s novelou Trestného zákona bola záznamom vyšetrovateľa z 19. augusta 2024 zmenená právna kvalifikácia skutku na zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1 a 2 písm. b) a ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Vyšetrovací spis bol po reorganizácii národnej kriminálnej agentúry delimitovaný na národnú protidrogovú jednotku a bolo mu pridelené nové číslo ČVS:PPZ-18/PDJ-ZA-2024. Uvedené skutočnosti vyplývajú z príloh k ústavnej sťažnosti predložených ústavnému súdu samotnou sťažovateľkou. Vzhľadom na uvedené nie je argumentácia sťažovateľky odôvodňujúca nedostatok legality zásahu tým, že príkaz na domovú prehliadku bol vydaný pred začatím trestného konania, a teda trestné konanie bolo začaté zaistovacím úkonom, neopakovateľným alebo neodkladným úkonom, ktorý súd v príkaze neodôvodnil, v tomto prípade relevantná.

15. Vzhľadom na to, že výkonom príkazu na domovú prehliadku dochádza k invazívnemu zásahu do práva na súkromie, je dôležité, aby všeobecný súd racionálne odôvodnil potrebu vykonania domovej prehliadky konkrétnymi skutočnosťami zaoberajúcimi sa (i) legitímnym cieľom – verejným záujmom na odhalení trestnej činnosti, ako aj (ii) proporcionalitou, teda tým, či vykonanie domovej prehliadky prevažuje nad ochranou súkromia (m. m. napr. II. ÚS 467/2022, III. ÚS 455/2022, III. ÚS 187/2023, III. ÚS 490/2023). Všeobecný súd musí v tejto súvislosti skúmať najmä to, (i) či existuje dôvodné podozrenie, že sa v obydlí nachádza vec dôležitá pre trestné konanie, (ii) či existuje nebezpečenstvo zmarenia, zničenia či straty tejto veci (iii) a či je možné vec zaistiť menej invazívne ako domovou prehliadkou. To umocňuje požiadavku racionálneho odôvodnenia príkazov, osobitne preto, že realizáciou príkazov postihnutá osoba nemá

oprávnenie dať príkaz preskúmať opravným prostriedkom v súradniciach všeobecného súdnictva (m. m. napr. III. ÚS 455/2022, III. ÚS 187/2023, III. ÚS 490/2023).

16. Sťažovateľka naznačuje, že skutok z uznesenia o začatí trestného stíhania nezodpovedá skutku z príkazu na vykonanie domovej prehliadky, avšak neuvádza, v čom vidí nezrovnalosť. Je celkom zrejmé a žiaduce, že na rozdiel od uznesenia o začatí trestného stíhania, ktorým sa začína trestné konanie, budú skutky v neskorších štádiách trestného konania po ďalších realizovaných úkonoch a zadovážených dôkazoch opísané vo väčších detailoch alebo inak upresnené. V okolnostiach tejto veci však nepochybne ide o skutok obchodovania s omamnými a psychotropnými látkami páchaný organizovanou skupinou, ktorej členom mal byť na základe opodstatneného podozrenia aj syn sťažovateľky. Napadnutý príkaz na domovú prehliadku v odôvodnení uvádza, že spôsob realizácie a vzájomného fungovania tejto organizovanej skupiny bol v rámci trestného konania zisťovaný prostredníctvom operatívno-pátracej činnosti, informácie o skutkoch boli potvrdené aj na základe realizácií predchádzajúcich policajných akcií s názvami „DORA“ a „KOLOSEUM“, a to od zadržaných a v danej dobe už obžalovaných osôb z inej drogovej trestnej činnosti ([REDACTED] a [REDACTED]), osoby tvoriace súčasť tejto organizovanej skupiny, ktoré boli v uznesení o začatí trestného stíhania označené len prezývkami, boli v čase vydania napadnutého príkazu už stotožnené, vypočutí boli aj viacerí svedkovia ([REDACTED], [REDACTED]), ktorí mali byť očitými svedkami trestnej činnosti sťažovateľkinho syna, a ďalšia svedkyňa ([REDACTED]), ktorá sťažovateľkinho syna identifikovala. Viaceré poznatky o okolnostiach predmetnej trestnej činnosti boli získané aj zo spolupráce s národnou protidrogovou centrálou, služby kriminálnej polície a vyšetrovaniu Policejného zboru České republiky, keďže trestná činnosť mala byť vykonávaná aj na území Českej republiky. Jedným z nasadených informačno-technických prostriedkov bolo aj vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov v rodinnom dome jedného z členov organizovanej skupiny. Na základe týchto nahrávok bola takisto potvrdená účasť sťažovateľkinho syna na aktivitách tejto organizovanej skupiny. V priebehu vyšetrovania boli získané aj informácie, že osoba [REDACTED] prechováva omamné a psychotropné látky na viacerých miestach, pričom hlavný sklad sa mal nachádzať v nehnuteľnosti vo vlastníctve jeho matky (sťažovateľky), kde má tento syn aj trvalý pobyt a kde sa tiež zdržiava, pričom menšie množstvá prechováva aj na inej adrese, kde býva so svojou družkou a synom.

17. Uvedená dôkazná situácia a informácie získané v priebehu vyšetrovania podľa mestského súdu, ktorý vydal napadnutý príkaz na domovú prehliadku, tvorili dostatočný odôvodnený podklad na ustálenie podozrenia, že v nehnuteľnosti sťažovateľky sa môžu nachádzať veci dôležité pre trestné konanie, ktoré je potrebné zaistiť na účely trestného konania, ktoré majú prispieť k odhaleniu a usvedčeniu páchatel'a/páchatel'ov trestnej činnosti, teda považoval zásah za legitímny.

18. Úradný záznam o podozrení, že hlavný sklad omamných a psychotropných látok [REDACTED] sa nachádza v dome jeho matky, nie je jediným a osamoteným podkladom pre vydanie príkazu na domovú prehliadku, ako uvádza sťažovateľka. Je jednou z indícií, ktorá v súhrne s ostatnými získanými informáciami o fungovaní organizovanej skupiny a spôsobe realizácie trestnej činnosti jej jednotlivými členmi zakladá opodstatnený predpoklad, že sa samotné omamné a psychotropné látky alebo nástroje a pomôcky na ich balenie či výrobu môžu nachádzať aj na adrese trvalého pobytu jedného z členov organizovanej skupiny. Domová prehliadka predstavuje závažný zásah do základných práv a slobôd členov príslušnej domácnosti a je potrebné,

aby nebola povolená bez dôvodného podozrenia, no pri zisťovaní okolností trestnej činnosti a odhaľovaní jej páchatel'ov nie je možné od orgánov činných v trestnom konaní a súdu očakávať, že budú vedieť toto podozrenie konkretizovať do najmenších detailov, tzv. na istotu. Príkaz na domovú prehliadku súd vydáva pri istej kvalifikovanej miere podozrenia, ktorá sa môže, ale nemusí nevyhnutne potvrdiť. Tak to bolo aj v tomto prípade, keď sa v rámci domovej prehliadky v nehnuteľnosti žiadne omamné a psychotropné látky nenašli. Zaistená však bola čítačka bankoviek, finančná hotovosť vo vysokej sume, plynová zbraň a česká SIM karta.

19. Podstatné podľa ústavného súdu je, či v relevantnom čase nariadenia domovej prehliadky predostrel napadnutý príkaz dostatočné argumenty osvedčujúce dôvodné podozrenie (nie absolútnu istotu) o prítomnosti vecí dôležitej pre trestné konanie v dotknutom obydľí. Rozhodovanie o dôvodoch na nariadenie prehliadky totiž môže byť zo svojej podstaty vedené iba v rovine určitej pravdepodobnosti, pretože v prípravnom konaní zhromaždené dôkazy a iné informácie nie sú (nemusia byť) úplné. Dôvodom na zrušenie napadnutého príkazu by mohlo byť len celkom absentujúce odôvodnenie či iný závažný exces majúce ústavnoprávnu dimenziu (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 1675/12 z 5. februára 2013, II. ÚS 149/2025).

20. V súvislosti s požiadavkou proporcionality sťažovateľka namieta, že súd sa nevysporiadal s dlhším časovým odstupom od údajného protiprávneho konania podozrivého syna sťažovateľky, s dôvodným predpokladom, či sa omamné a psychotropné látky môžu nachádzať v obydľí sťažovateľky s tým, či hrozí nebezpečenstvo zmarenia alebo zničenia, či straty vecí, či nebolo možné veci zaistiť menej invazívnym spôsobom, a namieta tiež veľmi neurčitú špecifikáciu vecí, ktoré sa mali zaistiť.

21. Z uznesenia o začatí trestného stíhania vyplýva, že k údajnej trestnej činnosti podozrivých osôb malo dochádzať „od presne nezisteného času, minimálne od marca 2021“, v následnom uznesení o vznesení obvinenia bolo toto časové obdobie špecifikované „od bližšie nezisteného obdobia, minimálne však od januára 2023 až po súčasnosť“, čo potvrdzuje, že údajná trestná činnosť trvala dlhšie časové obdobie a nešlo o časovo ohraničený jednotlivý skutok. Nie je preto ústavnému súdu zrejmé, s akým dlhším časovým úsekom od údajného protiprávneho konania jej syna sa mal mestský súd v príkaze vysporiadať. Sťažovateľka túto námietku bližšie nešpecifikovala. Od uznesenia o začatí trestného stíhania (18. februára 2024) po vydanie príkazu na domovú prehliadku (15. februára 2025) ubehol jeden rok, počas ktorého orgány činné v trestnom konaní zabezpečovali dôkazy inými úkonmi opísanými v odôvodnení napadnutého príkazu a trestná vec bola v rámci organizačnej zmeny prevzatá iným útvarom Policajného zboru. Príkaz bol vydaný v prebiehajúcom trestnom konaní a s dôvodným podozrením, že osoba [REDAKOVANÉ] má v dome, kde má trvalý pobyt a ktorý obýva jeho matka, veci slúžiace na výrobu, distribúciu a predaj omamných a psychotropných látok, prípadne ďalšie veci s touto trestnou vecou súvisiace, čo aj mestský súd v príkaze konštatoval, pričom tento záver konštatoval na základe v trestnom konaní realizovaných úkonov a z nich vyplývajúcich zistení o činnosti organizovanej skupiny a konkrétnom zapojení [REDAKOVANÉ] do týchto aktivít. K možnosti zaistiť vecné, listinné a elektronické stopy iným spôsobom sa mestský súd vyjadril. Uviedol, že vzhľadom na spôsob páchania trestnej činnosti by bolo získanie hľadaných vecí použitím iného procesného úkonu, napríklad výzvou na vydanie vecí, obťažné, respektíve nemožné. Hrozilo by ich zatajenie, prípadne

zničenie (vymazanie dát) zo strany podozrivej osoby alebo ďalších osôb nachádzajúcich sa v domácnosti. Keďže predmetom zaistenia mali byť najmä samotné omamné a psychotropné látky, nástroje a materiály na ich výrobu, balenie a manipuláciu s nimi, ako aj prostriedky, ktoré bolo možné použiť na vzájomnú komunikáciu členov organizovanej skupiny, tento záver mestského súdu vyhodnotil ústavný súd ako racionálny a logický.

22. Ústavný súd konštatuje, že dôvody, ktoré mestský súd v napadnutom príkaze prezentoval, neboli vágne a poskytovali dostatočnú identifikáciu dôvodov zakladajúcich podľa názoru orgánov činných v trestnom konaní u sťažovateľa dôvodné podozrenie z jeho účasti na vyšetrovanej trestnej činnosti, na čo logicky nadväzoval záver o možnej prítomnosti vecí súvisiacich s predmetnou trestnou činnosťou v mieste jeho trvalého bydliska. Napadnutý príkaz na domovú prehliadku spolu s ostatnými podkladmi, na základe ktorých bol tento príkaz vydaný, poskytoval dostatočne zrozumiteľnú a zároveň postačujúcu špecifikáciu dôvodov domovej prehliadky.

23. K námietke neurčitosti vymedzenia vecí, ktoré majú byť predmetom zaistenia v rámci domovej prehliadky, ústavný súd uvádza, že príkaz špecifikoval veci prostredníctvom spôsobu ich použitia pri trestnej činnosti, pre ktorú sa viedlo trestné konanie, išlo o veci (uvedené v bode 4 uznesenia), ktoré síce boli vymedzené druhovo, no ktoré bezprostredne súvisia s drogovou trestnou činnosťou. Okrem samotných omamných a psychotropných látok to boli zariadenia slúžiace na ich výrobu, balenie a manipuláciu s nimi, listinné podklady so schémami nevyhnutnými na ich výrobu, chemické a biologické stopy, ktoré by potvrdzovali manipuláciu s týmito látkami, ako aj zariadenia na vzájomnú komunikáciu, keďže členovia organizovanej skupiny museli medzi sebou istým spôsobom komunikovať. Takéto vymedzenie považuje ústavný súd za dostatočne určité a ústavne konformné.

24. Podľa Trestného poriadku sa rozhodovanie vo forme príkazov uplatňuje najmä tam, kde sa rozhoduje o invazívnych zásahoch do základných práv a slobôd. Najčastejšie sa príkazy vydávajú v prípravnom konaní trestnom, keď sa na ich základe získavajú dôkazy dôležité pre ďalšie vedenie trestného konania (m. m. napr. III. ÚS 455/2022, III. ÚS 187/2023, III. ÚS 490/2023). Požiadavky na kvalitu odôvodnenia príkazov sa odvíjajú aj od štádia trestného konania, v ktorom sú vydávané. V počiatočných štádiách trestného konania nemožno od odôvodnenia príkazov vyžadovať takú kvalitu odôvodnenia, aká sa vyžaduje od rozhodnutí, ktorými sa trestné konanie alebo jeho štádium finalizuje. Orgán činný v trestnom konaní v počiatočnom štádiu konania vyhľadáva dôkazy, a preto nedisponuje takým množstvom informácií na odôvodnenie príkazov, keďže informácie dôležité pre trestné konanie na základe príkazov získava (m. m. napr. III. ÚS 455/2022, III. ÚS 187/2023, III. ÚS 490/2023, IV. ÚS 347/2022).

25. Ak sťažovateľka napadnutému príkazu na domovú prehliadku vyčíta, že sa vzťahuje aj na „*prípadné iné veci majúce súvis s označenou trestnou činnosťou*“, táto formulácia sa pri zúženom a značne selektívnom zameraní môže javiť ako všeobecná, avšak pri zohľadnení celej časti výroku je zrejмый cieľ, ktorý sa mal dosiahnuť a bolo ním zadováženie dôkazov súvisiacich s trestnou vecou, v rámci ktorej bol napadnutý príkaz vydaný (IV. ÚS 68/2024, I. ÚS 213/2024, II. ÚS 393/2024, II. ÚS 149/2025).

26. Po preskúmaní všetkých sťažnostných námietok sťažovateľky a vyhodnotení napadnutého príkazu na domovú prehliadku dospel ústavný súd k záveru, že napadnutý príkaz spĺňal formálne

požiadavky (súvislosť s trestným konaním, písomná forma, vydaný sudcom pre prípravné konanie), ako aj podmienky materiálne, čo sa týka dostatočného odôvodnenia príkazu z pohľadu legality, legitimacy a proporcionality zásahu do základných práv a slobôd sťažovateľky. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júla 2025

Robert Šorl
predseda senátu